

de Rechtspraak

Rechtbank
's-Hertogenbosch

AANTEKENEN

De heer ing. A.M.L. van Rooij
Ecologisch Kennis Centrum B.V.
Achterom 9 A
5491 XD Sint-Oedenrode

Sector Bestuursrecht

bezoekadres
Leeghwaterlaan 8
5223 BA 's-Hertogenbosch

correspondentieadres
Postbus 90125
5200 MA 's-Hertogenbosch

t 073 - 6 20 20 20

www.rechtspraak.nl

Bij beantwoording de datum
en ons kenmerk vermelden.
Wilt u slechts één zaak in uw
brief behandelen.

datum	6 september 2011
onderdeel	Afdeling II Zitting
contactpersoon	mevr E.J.M. Lowe
doorkiesnummer	073-6202700
ons kenmerk	procedurenummer 10 / 3400 GEMWT V66 C4
	casusnummer
uw kenmerk	
bijlage(n)	
faxnummer	073-6202790
onderwerp	toezending afschrift uitspraak en mededeling rechtsmiddel.

Geachte heer,

Hierbij zend ik u een kopie van de uitspraak waarbij op het beroep is beslist.

Tegen deze uitspraak staat hoger beroep open. Indien u daarvan gebruik wenst te maken, dient u binnen zes weken na de datum van verzending van de uitspraak een brief (beroepschrift) en een kopie van bijgaande uitspraak te zenden aan de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, Postbus 20019, 2500 EA Den Haag.

In het beroepschrift vermeldt u waarom u de uitspraak niet juist vindt.

Hoogachtend,

griffier

uitspraak

RECHTBANK 's-HERTOGENBOSCH

Sector bestuursrecht

Zaaknummer: AWB 10/3400

Uitspraak van de enkelvoudige kamer van 1 september 2011

inzake

**Camping en Pensionstal Dommeldal v.o.f.,
A.M.L. van Rooij en J.E.M. van Rooij-van Nuenen,**
gevestigd, respectievelijk wonende te Sint-Oedenrode,
eisers,

tegen

het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Sint-Oedenrode,
verweerder,
gemachtigde mr. W.F.M. van Gurp

Procesverloop

Bij besluit van 27 april 2010 heeft verweerder aan Camping en Pensionstal Dommeldal v.o.f. lasten onder bestuursdwang en onder dwangsom opgelegd ten aanzien van een paardenhouderij met camping op het perceel 't Achterom 9 en 9a te Sint-Oedenrode.

Tegen dit besluit hebben eisers bezwaar gemaakt.

Verweerder heeft het door eiser gemaakte bezwaar bij besluit van 31 augustus 2010, verzonden op 8 september 2010, ongegrond verklaard.

Eisers hebben op 18 oktober 2010 tegen het besluit van 31 augustus 2010 beroep ingesteld.

De zaak is behandeld op de zitting van 7 juni 2011, waar eisers niet zijn verschenen. Verweerder is verschenen bij gemachtigde.

Overwegingen

1. Bij besluit van 19 juli 2007 heeft verweerder, om te voorkomen dat het perceel 't Achterom 9-9a te Sint-Oedenrode als mini-camping, pensionstal en accommodatie ten behoeve van logies en ontbijt in gebruik zou worden genomen, zonder dat alle vereiste vergunningen, vrijstellingen en ontheffingen zouden zijn verleend, aan A.M.L. van Rooij en J.E.M. van Rooij-Nuenen een last onder dwangsom opgelegd. Omdat dit besluit niet het gewenste effect had en de overtredingen nog immer voortduurden, heeft verweerder, bij besluit van 27 april 2010, voor zover hier van belang, een last onder bestuursdwang opgelegd in verband met:

- het gebruik van het perceel van eisers ten behoeve van het verlenen van logies en het gebruik als minicamping in strijd met het bestemmingsplan "Buitengebied 1997";
- de verandering van de bestaande uitweg in strijd met de Algemene Plaatselijke Verordening (APV);
- het in strijd met de Woningwet zonder bouwvergunning realiseren van logieskamers en sanitaire voorzieningen ten behoeve van de logiesfunctie/camping en het realiseren van een rijbak;
- het zonder gebruiksvergunning bieden van logies aan 2 of meer personen voor nachtverblijf.

Verder heeft verweerder eisers bij dit besluit een last onder dwangsom opgelegd, met het doel hen ertoe te bewegen het met het bestemmingsplan strijdige gebruik gestaakt te houden en om te bewerkstelligen dat de paardrijbak daadwerkelijk wordt verwijderd en verwijderd wordt gehouden. Volgens het besluit zullen eisers, indien na 20 mei 2010 wordt geconstateerd dat er nog steeds sprake is van het gebruik als camping en dat de paardrijbak niet is verwijderd, een dwangsom verbeuren van respectievelijk € 7.000 per week, met een maximum van € 35.000, dan wel van € 500 per week, met een maximum van € 15.000.

2. Bij het bestreden besluit heeft verweerder zijn primaire besluit gehandhaafd, onder aanvulling van de motivering met de overweging dat in dat besluit abusievelijk niet was vermeld dat het gedeelte van het perceel Achterom 9-9a dat als camping in gebruik is genomen, is gelegen binnen de bestemming agrarisch gebied met landschappelijke cultuurhistorische en/of abiotische waarden - Alca - en dat het gebruik van de als zodanig bestemde gronden ten behoeve van kamperen is in strijd is met het bepaalde in artikel 7 van het bestemmingsplan "Buitengebied 1997".

De bevoegdheid

3. Het bestreden besluit heeft onder meer betrekking op het handelen zonder en/of in afwijking van een milieuvergunning. Het besluit heeft daarmee betrekking op het niet naleven van het gestelde bij of krachtens de Wet milieubeheer. Op grond van artikel 20.1, eerste lid, van de Wet milieubeheer, zoals dit toen gold, konden eisers tegen dit onderdeel van het bestreden besluit beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (de Afdeling). Gelet hierop is in zoverre niet de rechtbank maar de Afdeling bevoegd kennis te nemen van het beroep. Er vanuit gaande dat het beroep zich ook richt tegen dit onderdeel van het bestreden besluit, zal de rechtbank het beroepschrift, met toepassing van artikel 6:15, eerste lid, van de Awb, aan de Afdeling doorzenden.

4. Ingevolge artikel IV van de Vierde tranche Awb blijft, indien een bestuurlijke sanctie wordt opgelegd wegens een overtreding die plaatsvond voor het tijdstip van inwerkingtreding van deze wet, het recht van toepassing zoals dat gold voor dat tijdstip.

5. In dit geval gaat het om een overtreding die weliswaar is aangevangen voor de inwerkingtreding van de wetswijziging, maar die daarna, ten tijde van het besluit van 16 juli 2009, nog voortduurde.

6. Als een overtreding is aangevangen voor 1 juli 2009 en al voor die datum sprake was van een lopend handhavingsproces, blijft op de sanctie het voor die datum geldende recht van toepassing.

In dit geval is er reeds op 19 juli 2007 een handhavingsbesluit genomen. Het besluit van 27 april 2010 heeft betrekking op het voortduren van de overtredingen waarop het besluit van 19 juli 2007 betrekking heeft. Daarmee is het voor 1 juli 2009 geldende recht van

toepassing gebleven en is de burgerlijke rechter bevoegd kennis te nemen van het geschil, voor zover dat betrekking heeft op de invordering van verbeurde dwangsommen. Voor zover het beroep zou kunnen worden beschouwd als te zijn gericht tegen die invordering, kan het beroepschrift niet ter behandeling aan de burgerlijke rechter worden doorgezonden. Een geschil betreffende de invordering van dwangsommen wordt bij de burgerlijke rechter namelijk ingeleid door het uitbrengen van een dagvaarding, waarbij verzet wordt gedaan tegen het dwangbevel.

Beoordeling van de zaak

7. De rechtbank zal, alvorens op de inhoud van de zaak in te gaan, eerst een aantal formele punten behandelen.

8. Eisers hebben bij brief van 5 juni 2011, ter griffie ontvangen op 6 juni 2011, een schriftelijk stuk van 79 pagina's, getiteld "pleitnota" aan de rechtbank toegezonden. Een pleitnota is een schriftelijke weergave van - bij voorkeur de essentie van - een ter zitting gehouden pleidooi. Aangezien eisers ter zitting niet zijn verschenen en/of zijn vertegenwoordigd, kan het ingediende schriftelijke stuk niet als een pleitnota worden beschouwd. Het is daarmee een nader stuk dat niet voldoet aan het vereiste dat het tot tien dagen voor de zitting kan worden ingediend.

9. In beginsel geldt, op grond van artikel 8:58, eerste lid, van de Awb, dat partijen tot tien dagen voor de zitting nadere stukken kunnen indienen. Er kunnen geldige redenen zijn, op grond waarvan het de indiener van een te laat ingediend stuk niet kan worden aangerekend dat deze daarbij de termijn van tien dagen niet in acht neemt. In dit geval is van dergelijke redenen echter niet gebleken.

10. De gemachtigde van verweerder heeft zich ter zitting op het standpunt gesteld dat het nadere stuk te laat is ingediend en dit een adequate beoordeling van het stuk belemmert. De rechtbank is, gelet op de omvang van het stuk en de zeer korte termijn voor de zitting waarop het is ingediend, van oordeel dat eisers met de late indiening van het stuk een goede beoordeling van dat stuk door verweerder en de rechtbank hebben bemoeilijkt. Hierbij komt dat het stuk op een zodanige wijze is opgesteld dat niet in een oogopslag zichtbaar is waar in het stuk eventueel voor de beoordeling van de zaak relevante onderdelen zijn opgenomen. De rechtbank is van oordeel dat hiermee de goede procesorde is geschonden. Zij zal dit stuk dan ook niet in haar beoordeling betrekken.

11. Verder heeft de rechtbank, anders dan door eisers verzocht, geen aanleiding gezien om deze zaak ter behandeling door te zenden naar het Hof van Justitie van de Europese Unie. De rechtbank acht geen rechtsgrond aanwezig op basis waarvan zij niet bevoegd zou zijn om in deze zaak uitspraak te doen. Voorts is de bevoegdheid van de Nederlandse rechter om het Hof van Justitie via een prejudiciële verwijzing te vragen om een regel van gemeenschapsrecht uit te leggen of de wettigheid ervan na te gaan discretionair van aard. In dit geval is er voor de rechter geen probleem van gemeenschapsrecht gerezen, zodat er voor verwijzing geen reden bestaat.

12. Ten aanzien van de inhoud van de zaak overweegt de rechtbank het volgende.

13. De rechtbank heeft, bij uitspraak van 6 augustus 2009, het beroep van A.M.L. van Rooij en J.E.M. van Rooij-Nuenen, gericht tegen verweerders besluit van 4 maart 2008 waarbij het in rechtsoverweging 1 bedoelde besluit van 19 juli 2007 is

gehandhaafd, ongegrond verklaard. De rechtbank heeft in die uitspraak onder meer het volgende overwogen:

"Eisers hebben niet bestreden dat de door de last bestreken bouwwerken zijn opgericht zonder dat een daarvoor vereiste bouwvergunning is verleend dan wel dat deze bouwwerken in afwijking van een verleende bouwvergunning zijn gebouwd. Evenmin is tussen partijen in geschil dat eisers niet beschikken over de - op grond van artikel 23 van het vigerende bestemmingsplan "Buitengebied 1997" - benodigde aanlegvergunning en over de - op grond van de APV van verweerders gemeente - vereiste inritvergunning. Voorts staat vast dat het gebruik van het perceel van eisers ten behoeve van de minicamping, een logieseenheid en een paardenpension van eisers met het in de planvoorschriften neergelegde gebruiksverbod in strijd is. Uit het voorgaande volgt dat verweerder bevoegd was de onderhavige last onder dwangsom aan eisers op te leggen".

De Afdeling heeft, bij uitspraak van 14 juli 2010, het hoger beroep tegen die uitspraak niet-ontvankelijk verklaard. Daarmee is in rechte komen vast te staan dat de ook aan het bestreden besluit ten grondslag liggende overtredingen hebben plaatsgevonden en verweerder bevoegd was handhavend op te treden.

14. De mate waarin een besluit voorwerp van geschil is, wordt bepaald door de aangevoerde beroepsgronden. In dit geval hebben eisers geen inhoudelijke beroepsgronden aangevoerd die specifiek zijn gericht tegen het bestreden besluit. De rechtbank ziet dan ook geen aanleiding om tot het oordeel te komen dat verweerder niet in redelijkheid van zijn bevoegdheid tot handhavend optreden gebruik heeft mogen maken en verweerder dit besluit, bij het bestreden besluit, niet heeft mogen handhaven.

15. Het beroep is, gelet op hetgeen de rechtbank hiervoor heeft overwogen, ongegrond.

16. De rechtbank ziet geen aanleiding voor een proceskostenveroordeling of voor het geven van een last tot vergoeding van het griffierecht.

17. Beslist wordt als volgt.

Beslissing

De rechtbank,

- verklaart zich onbevoegd om kennis te nemen van het geschil, voor zover het betrekking heeft op de het niet naleven van het gestelde bij of krachtens de Wet milieubeheer en op de invordering van verbeurde dwangsommen;
- verklaart het beroep voor het overige ongegrond.

Aldus gedaan door mr. D.J. de Lange, rechter, in tegenwoordigheid van mr. S.J.W.H. Potters als griffier en in het openbaar uitgesproken op 1 september 2011.

VOOR KOPIE KONFORM
De griffier van
de Rechtbank
sector bestuursrecht
te 's-Hertogenbosch

Partijen kunnen tegen deze uitspraak binnen zes weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, Postbus 20019, 2500 EA Den Haag.

Afschriften verzonden:

06 SEP. 2011